

στον Άη Γιώργη της Βώνης και στο Έξω Μετόχι, στον Άγιο Χαράλαμπο στο Νιόχωριο, στον Άη Γιάννη το Θεολόγο στη Μια Μηλιά.

Μέχρις ότου κτυπήσουν οι γλυκόλαλες καμπάνες σ' όλο το Τουρκοπατημένο τμήμα της Κύπρου μας για να γιορτάσουμε την εορτή των εορτών και την

πανήγυρη των πανηγύρεων τα μεγάλα κυπριακά ελευθερία.

Ευχαριστώ

Παρακαλώ να μη διασπάσει κανένας τη γραμμή, γιατί υπάρχουν νάρκες στη νεκρή ζώνη.

Κυθρέα

*Πώς η καρδιά να μην πονέσει
η ψυχή να μη ματώσει
σαν ο νους το χωριό θυμηθεί,
καταπράσινο, ευωδιές γεμάτο.*

*Κυθρέα μυριολούλουδη,
στα γιασεμιά πνιγμένη.
Το γάργαρό σου το νερό
κρατάς σαν πρώτα καθαρό,
ή μήπως και η Ρήγαινα,
που το βουνό ορίζει,
αφήνει πια το δάκρυ της
πικρό, καυτό να τρέχει,
κατηφορίζει το βουνό
και στην πηγή σου φτάνει
και σου θολώνει το νερό!*

*Πώς το μπορείς, τ' ανέχεσαι,
τ' αγαπημένα σου παιδιά,
π' αντρώθηκαν στην πράσινη ποδιά σου,
σκόρπιο να βλέπεις μακριά σου;*

*Θύμηση!
Ναί! Θύμηση του νου βάσανο,
μα της καρδιάς ελπίδα γλυκειά,
μεθοδικά τρέφεις το νου,
έτσι που να χαρίσει
σε νεύρα, μπράτσα δύναμη
για Λευτεριά ν' αγωνιστούνε.*

Γεώργιος Κοκής

Χαιρετισμός του Προέδρου της Παγκύπριας Επιτροπής Προσφύγων κ. Χρίστου Αρτεμίου

Εκλεκτοί προσκεκλημένοι
Συγχωριανοί μου, Συναγωνιστές και
Συναγωνίστριες,

Οι αντικατοχικές πορείες είναι μια από τις μορφές αντίστασης του λαού μας ενάντια στην εισβολή και την Τουρκική Κατοχή. Όλες οι μορφές αγώνα, μερικές από τις οποίες δεν έχουν ακόμη μελετηθεί και δεν χρησιμοποιήθηκαν, στοχεύουν σε ειδικούς στόχους: όπως για παράδειγμα, στην ενδυνάμωση του αγωνιστικού φρονήματος, στην αναθέρμανση των σχέσεων και των δεσμών που ίσχυαν προ του ξεριζωμού από την αγαπημένη Κωμόπολη και τα περίχωρά της. Ειδικά σήμερα οφείλουμε να νοιώσουμε ξανά Τζιρκώτες, Νιοχωρίτες, Τραχωνίτες, Παλαικυθρίτες, Μιαμηλιώτες. Αλλά πάνω από όλους τους ειδικούς στόχους κυριαρχεί η συντήρηση της ιστορικής μνήμης - μακρινής και πρόσφατης. Τόσο μακρινή, μόνο 3.000 ετών από την εποχή που έφερε το ελληνικό το μπόλι στην Κύπρο ο Τεύκρος και χτίστηκαν οι Χύτροι. Άρα η συντήρηση της μνήμης είναι χρέος προς τους προγόνους, τους γονιούς και τους αδελφούς που κρύβει στα σπλάχνα της φυλακτό αιώνιο η Κυθραιώτικη γη. Και οι μορφές του αγώνα, οι μέθοδοι στρατηγικής και τακτικής, αλλά ο αγώνας αυτός καθεαυτός-αυτή η πολύπλοκη διαδικασία αποσκοπεί στον ένα και μοναδικό στόχο, στην απελευθέρωση των κατεχομένων εδαφών από το Βάρβαρο Τούρκο κατακτητή, στην επιστροφή όλων των προσφύγων στα σπίτια τους και στην περιουσία τους τα χωριά και τις πόλεις τους, στη σωτηρία της μαρτυρικής μας πατρίδας, στη φυσική και εθνική επιβίωση του Κυπριακού Ελληνισμού και δεν είναι υπερβολή να πω, στη φυσική, εθνική, πολιτιστική, επιβίωση ολό-

κληρου του Κυπριακού λαού, στο σύνολό του.

Και τίθεται επιτακτικά το ρώτημα πως επιτυγχάνονται οι ειδικοί και ο γενικός στόχος του αγώνα; Και όλοι αβίαστοι απαντούμε πως εδράζεται, στηρίζεται, στους κοινούς στόχους, στην κοινή γραμμή και τακτική, στην κοινή στρατηγική. Ο στόχος ευτυχώς είναι κοινός η γραμμή, η τακτική και η στρατηγική έστω και με τις διαφορές της είναι η συνισταμένη όλων εκείνων των συναινετικών στοιχείων που ενώνουν τον Κυπριακό λαό. Και για να υπάρχουν αυτά τα συναινετικά στοιχεία, οι κοινοί παρονομαστές έγιναν θυσίες και από σύνολα και από κόμματα. Τα κόμματα οφείλουν να θυσιάζουν τα επί μέρους συμφέροντα στον ένα και μόνο στόχο τη σωτηρία της πατρίδας μας. Έγιναν θυσίες από όλο τον Κυπριακό λαό, το κύριο όμως βάρος των θυσιών έπεσε στους ώμους των προσφύγων. Και αυτές οι θυσίες συνέλαβαν στη δημιουργία έστω και στην κουτσουρεμένη από την κατοχή πατρίδα μας - στην ημικατεχόμενη πατρίδα μας να φτιάξουμε πλουραλιστική και δημοκρατική κοινωνία, να δημιουργήσουμε το οικονομικό θαύμα, να φτιάξουμε έστω κι' αυτή την άμυνα που έχουμε. Ενισχύσαμε πάνω από όλα την **κρατική μας ενότητα**. Βρήκαμε τρόπους ενίσχυσης των θεσμών που προάγουν την ενότητα, το Εθνικό Συμβούλιο. Και ερωτάται ποιος έχει το δικαίωμα στην κρίσιμη τούτη ώρα που περνά η πατρίδα μας οπουδήποτε ψηλά και αν βρίσκεται, οποιονδήποτε αξίωμα και αν κατέχει, ιδιαίτερα όταν μερικών ο ιστορικός των προορισμός είναι να φυλάγουν θερμοπόυλες, να διαταράσσουν τις ισορροπίες ενότητάς με αχρείαστα κηρύγματα; και γιατί η προτροπή να απευθύνεται μόνο

στους πρόσφυγες μήπως το κυπριακό δεν είναι πρόβλημα ολόκληρου του Κυπριακού λαού; Θα πουν πως έχουμε πλουραλιστική, δημοκρατική κοινωνία, και ξανά το ερώτημα, μήπως ομάδες ή άτομα έχουν το δικαίωμα να χρησιμοποιούν εύχρηστα συνθήματα, για να βρυκολακιάσουν τα σενάρια της διάσπασης του Κυπριακού λαού; Θέλουν να ξεχνάνε μερικοί πως αλυσοδέσαν τον ελληνικό λαό δικτάτορες έχοντας σαν σύνθημα το "Ελλάς Ελλήνων Χριστιανών". Δημιούργησαν στην Κύπρο κρίση θρησκευτική χάριν της διαφύλαξης των αξιών της χριστιανικής πίστης, έκαμαν το πραξικόπημα εν ονόματι του ιερού στόχου της ένωσης. Ενώ ενσυνείδητα στην Ελλάδα και στην Κύπρο οι εγκέφαλοι εξυπηρετούσαν ξένα συμφέροντα. Μιλούν ακόμη μερικοί για αφέλεια και αφροσύνη μήπως είναι άραγε κάτι χειρότερο; Γιατί όλα αυτά τα σενάρια ιδιαίτερα τώρα; Ιδού ο προβληματισμός. Επιτέλους ας συνειδητοποιήσουμε πως η ασπίδα και το δόρυ του Κυπριακού λαού είναι η ενότητα του κι ας την διαφυλάξουμε σαν κόρη οφθαλμού.

Συναγωνιστές, συναγωνίστριες,

Η Κύπρος σήμερα είναι εμπλεγμένη στην κρίση του Κόλπου. Νόμιμες και παράνομες βάσεις, κατοχικά και παντός είδους στρατεύματα που εδρεύουν στο νησί βρίσκονται σε εγρήγορση και στοχεύουν κάποιον άλλο τυχοδιώκτη εισβολέα και κατακτητή, το Σατάμ Χουσεΐν που κατάκτησε το Κουβέϊτ. Άγνωστος ακόμη ο επίλογος της κρίσης του Κόλπου και κατ' επέκταση άγνωστη και η τύχη της Κύπρου που αποτελεί κατά ειρωνικό τρόπο έπαλξη διαφύλαξης της ακεραιότητας του Κουβέϊτ, και εκδίωξης του κατακτητή από το ξένο έδαφος.

Και τίθενται τα ερωτήματα:

Υπάρχουν δυο ειδών εισβολές, δυο ειδών κατοχές, τα ανθρώπινα δικαιώματα και οι ελευθερίες αποτιμούνται μόνο όταν θίγονται συμφέροντα; Ποιος ο ρόλος των Η.Π.Α. έναντι στο Ιράκ και στην Τουρκία,

που κατέχει την Κύπρο; Ποιος ο ρόλος της Αγγλίας ενάντια της Κύπρου και της Τουρκίας και επιτρέψτε μου αναφέρωμαι στους ηγέτες των χωρών τούτων και των άλλων χωρών που ανήκουν στη γενιά των μιλιταριστών και των νοσταλγών του ψυχρού πολέμου. Αναφέρομαι σ' όλους εκείνους που δεν έχουν συλλάβει τα μηνύματα της εποχής, που είναι η επικράτηση της ειρήνης, και του σεβασμού των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και των πανανθρώπινων ιδανικών της ελευθερίας, της δημοκρατίας και της δικαιοσύνης.

Συναγωνιστές, Συναγωνίστριες,

Ο δρόμος που ακολουθούμε είναι ανηφορικός και δύσκολος οφείλουμε να διαφυλάξουμε: Την ενότητά μας, να ενισχύσουμε τους θεσμούς που μας ενώνουν, ιδιαίτερα το εθνικό συμβούλιο. Να διεθνοποιήσουμε το πρόβλημά μας, - με προσφυγή στη Γενική Συνέλευση Ο.Η.Ε. και στα Διάφορα Όργανα της Ευρώπης - να εκμεταλλευτούμε τη νέα τάξη πραγμάτων που δημιουργήθηκε, να εκμεταλλευτούμε ιδιαίτερα τον ενισχυμένο ρόλο του Συμβουλίου ασφάλειας και το ρόλο που ασκεί και συνέχεια θα ενισχύεται η Ευρώπη. Η Ευρώπη που ξεκινά από τον Ατλαντικό και φθάνει στα Ουράλια. Ας στηριχθούμε όμως πάνω από όλα στις δικές μας αρετές. Είναι ο δρόμος της τιμής και του χρέους και οπωσδήποτε να είστε βέβαιοι πως ο δρόμος της επιστροφής δεν θα αργήσει. Αν παρ' ελπίδα κωφεύουν οι δυνατοί εμείς θα κάμουμε πρόσκληση στους νεκρούς της ιστορίας μας.

"Για να βογγήξουν τα κόκκαλά των και τότε ας ντραπούν οι ζωντανοί ας ντραπούν οι ζωντανοί που υποχρέωσαν

τους νεκρούς να πεθάνουν δυο φορές για την ίδια λευτεριά"

Το οφείλουμε στους ζωντανούς και στους αγέννητους.

Σας ευχαριστώ